

ложение, якъ терпкъ житъ ихъ, можна познанти вже и по звернѣмъ ихъ выглядѣ. При неволеніи выбирюватъ формально каждый день, вѣчно голодній, вѣчно важуреній о непевне завтра — они очевидно мусить западати на здоровлю, тратити силы; вѣтъ молодечихъ лицъ аникъ руминецъ. Укончивши вѣдни съ трудомъ своимъ студія, самъ радше потребуютъ лѣкарекою помочи, а нѣкъ могутъ съ удѣлати другимъ. Студіють медицины довгѣ; при нынѣшнѣмъ великанскому возрастѣ и разгадуженю медицины вымогаю оно що найменше 6 лѣтъ: и найлишнімъ головамъ, съ достаточными матеріальными средствами годъ нынѣ поладитись съ медицинскою наукой передъ шести лѣтами. А 6 лѣтъ бѣдувати — се не жартъ. И якъ енергичній та завзятій люде можуть аломатись и навкучили собѣ таке житъ! Кажуть, що борба така выроблює вѣтъ молодежи сильній характеры. Се правда, — але коли не стане здоровля, то що і вѣтъ сильного характеру? И такъ дивуватися, де що тої силы и тої завзятості у неї береся, що кончить свої студії, часто що съ отличнимъ успѣхомъ. — Але звичайно молодій медики приневоленій житъ — васиджуються довго на медицинѣ, не можучи о голодѣ и холодѣ бѣдуватися наукамъ такъ, якъ того медика вымогаю. Або навкучили собѣ доволѣ бѣдуванье притисканій хочь дрбніми але дуже непріятнимъ довжками, идуть на приманку військовихъ властей, котрі хотять мати лѣкарівъ, і за матеріальну помочь вѣтъ студіяхъ вербують собѣ ихъ і вязують на будуще. Я мавъ случаїність вѣтъ близька познати молодихъ медиківъ, і можу по правдѣ скавати, що нѣкто вѣтъ нихъ радо не запродуєся до войска. Бо кождый бажавбы остati вѣтъ своїмъ краю; пробуванье на чужинѣ навчило ихъ любити широ той край і они хотѣли для него працювати. Але жолудокъ, звѣстно, має такожь свои права, і то права природній, же лїзний. Може навѣтъ лѣпше роблять, що за продуються мимо волѣ и охоты у військо, бо и на що имъ набавляються рѣжнихъ катаровъ жолудковихъ на цѣлѣ житъ, рѣжнихъ завдатковъ хоробъ?...

Тымъ то, єсли мѣста і околицѣ нашї хотять мати своїхъ лѣкарівъ-Русиновъ, нехай такъ якъ військові власті звернутъ увагу на ихъ житъ до укончення студії медичныхъ. Нехай поставлять ихъ вѣтъ таке положеніе матеріальніе, щобъ они не потребували бѣдувати, щобъ не журились про те, що имъ єсти, а съ цѣлою енергією могли отдаватися своїмъ занятіямъ. Військові власті дають имъ навѣтъ гроши на вѣтъ таксы испитовій. Скажуть же, чи не трудно голодному медикові-Русинові дати звабитися имъ, хочь і якъ хотѣлось быти свободнимъ, служити країніи і свому народові? Ручу, що колибъ подобно схотѣли поступати мѣста і околицѣ нашї, то вѣтъ наші молодій медики далеко радше пішли би на службу до нихъ, якъ на службу до війська. А молоджъ наша медична впновѣ заслугує на помочь краю, бо она майже вся одарена талантами, честна і патріотична. Хочемо мати своїхъ лѣкарівъ, — поможемъ имъ вѣтъ ихъ студіяхъ, забезпечмо ихъ такъ, щобъ они прийшли до настї и здоровії і ученьї. А вже жъ то нѣтъ правди дѣти, навѣтъ нашій інституції дуже мало увагляють власне медиківъ, а подпомагають часто таку молоджъ, котра не такъ дуже потребує помочи. Нехай край, нехай інституції нашій звернуть бльшшу увагу на учащихся і гдяко бѣдующихъ медиківъ, — а будемо мати здорове і розумне будуще поколїннє. А то або дестаемо людей съ надломанимъ здоровлемъ, зробнодушніхъ на все, або дѣти нашій идуть чужимъ на службу!...

Одинъ зъ познавшихъ зъ близька житъ нашихъ будущихъ лѣкарівъ.

Зъ Одессы.

Откладаючись на Вашу звільнявъ донесувати у Вашу газету зъ Одессы, не знаю, про що писати вѣтъ сего великого города такъ, щобъ потрафити на бажанія Вашихъ читателївъ. Зади газеты, выходячої вѣтъ австро-угорской державѣ, здається, на першому мѣсцѣ треба бѣдити поставить національний относини; але що жъ я буду робити, коли ихъ у настї нема. Хочь и правда, що вѣтъ Одессы живуть Нѣмцѣ і Татари, і Греки і Італіанцѣ, і Малорусси і Поляки, і Великорусси і т. д., — але вѣтъ они удають зъ себе одинъ общерусскій народъ, і коли вже треба у чѣмъ разбріжнатися, то ковскога і безъ того має значный капиталъ (?).

хіба толькъ у дѣлахъ релігійныхъ. Отъ че-На то отповѣдає пос. Ачтнава, що хочь тов. им. Качковского має гдеякі хіби, то однакожъ позбудеся ихъ, якъ дѣстане субвенцію. Онъ не жадає субвенції „pro rgaeterito“, але „pro futuro“; що соймъ не дастъ субвенції, то оно тымъ бльшше буде попадати вѣтъ хіби. Така промова пос. Антоневича і добросольне признанье хіби тов. им. Качковского не могло виплынути на соймъ вѣтъ користь тов. им. Качковского, а противно спонукало посла Меруновича виткнути Антоневичеву, що онъ самъ найлѣпше дає свѣдоцтво о загаднії товариствѣ. Комісія отже згодилася на признанье „Просвѣтъ“, висказуючи надѣю, що оно не буде вже теперіи попадати вѣтъ блуды, вѣтъ які часомъ попадало. (Вѣтъ які? Хіба, що не хоче статись прихвостнемъ польскимъ? Ред.) Соймъ ухваливъ отже субвенцію для „Просвѣтъ“, а разомъ такожь і для тов. „Macierz“ і „Komit. wyd. dzied. lud.“. Внесеніе кеїнда Савы о субвенції для „Swiatelka“, письма для дѣтей, виходячого вѣтъ Стапілововѣ, упало. Тов. „Oswiaty ludu“ ро Львовѣ дѣстало 200 зр.; руске Академичне Братство 250 зр.; комітет інститута Ва-силіянокъ во Львовѣ 500 зр.; проф. Желеховскій на рускій словаръ 500 зр.; для бурсъ вѣтъ Тернополи, Дрогобичи, Перемышли і т. д. по 150 зр. Такъ закончилися дебаты надъ бюджетомъ краєвымъ, по чѣмъ приступлено до обрады надъ бюджетомъ школинимъ. — Рада школинна краєва прелимінне після справоздання, отчитаного на засѣданю, на потребу школинного фонду суму 645.039 зр., а позаякъ обчисленій видѣломъ краєвымъ доходы сего фонду виносять 126.571 зр., то показуюся на сей рôкъ недоббрь вѣтъ сумѣ 518.468 зр. Зъ замкненія рахунковъ за рôкъ 1881 виходить недоббрь вѣтъ сумѣ 323.287 зр., а замкненіе рахунковъ за рôкъ 1882 виказує недоббрь вѣтъ сумѣ 386.344 зр. Ти цифри збставлени съ собою воказують, що недоббрь вѣтъ порівнянно ст рокомъ 1881 збльшився о 194.681 зр., а вѣтъ порівнянно ст рокомъ 1882 о 132.124 зр. Понадъ прелимінна доходовъ видала рада школинна вѣтъ р. 1881 96.957 зр., а вѣтъ роцѣ 1882 переступила его о суму 14.212 зр. а. в. — Вѣтъ I рубр. видатковъ жадає рада школинна на підмоги для окружныхъ фондівъ 306.064 зр. — Зъ рахунковъ показується, що жаданія рады школинь кр. на рôкъ 1884 суть бльші о 10.886 зр. якъ вѣтъ 1882 р., а менші о 4336 зр. якъ вѣтъ 1883 р. Шкіль прибуло вѣтъ загалъ 66, а именно школъ етатовихъ прибуло 187, а школъ філіальнихъ зменшилось о 103, а етатовихъ о 19. Вѣтъ 1883 р. прибуло школъ етатовихъ 48 съ 51 клясами і одна 2-клясовка школа, которую перемѣнено на 4-клясову. Зо взгляду на се побольшенье школъ признає соймъ Радѣ школинной 306.000 зр. При сїй рубрицѣ звертає комісія увагу, що розглянулася вѣтъ рахункахъ фондовъ окружныхъ, але прїшла до дуже сумного результату. „Сѣмъ лѣтъ — каже комісія — минулі вже бльш часу, якъ устава школинна краєва звѣшила вѣтъ житъ. А суть округи, котрій до сего часу не зложили анѣ одного замкненія рахунковъ, а такого округа, котрійбы за весь часъ зложивъ рахунки радѣ школинной, зовсїмъ нема. По колькожъ лѣтахъ може наступити така путаница, такї недостатки, що нѣкто не дойде ладу. На томъ може передовсімъ утерпѣти школа, а потомъ таожъ і фондъ краєвий, котрій вѣтъ конці мусить всѣ недостатки покривати.“ Вѣтъ виду отже того недаду вѣтъ зарядъ фондами окружныхъ радѣ школинна вносить комісія: Высокій соймъ зволить ухвалити: Соймъ препоручає видѣлови кр., щобъ на найближшій сесії предложивъ внесеніе, що до засѣданю фондами школиними і переступленія прелимінна школинного фонду. — Вѣтъ рубр. II домагається рады школинь 166.355 зр. на субституції. По предложеню справоздання промовивъ намѣстникъ і заливъ палату, що комісія викинула зъ прелимінна радѣ школинь видатки, котрій мусить бути покрити. И такъ вѣтъ першої рубрицѣ викинула видатки на удержаніе клясъ рѣвноряднихъ, дальше викинула видатки на заступництво. Си обстанова змушає раду школинь до того що она радила собѣ переступленіемъ бюджету. Намѣстникъ просить отже палату, щобъ она додастарчила радѣ школинь кр. средствъ, які мусить кончє мати, щобъ сповнити обовязокъ вложений на ю закономъ. Посоль Хшановскій припісуетъ вину непорядківъ вѣтъ господарцѣ фондами школиними правительству і дуализму заведеному законами, критикує остро адміністрацію і закідає кр. Радѣ школинной, що вѣтъ своихъ справозданняхъ анѣ разу не згадала о станѣ школинь середніхъ, жалуєся на кр. раду школинну по поводу заборони ультрапатріотичної книжки „Wieczory pod lipą“ — і заявляє, що якъ довго не наступити радикальна реформа школинного законодавства отповѣдаючи погребамъ і отпощенямъ краю і якъ довго вѣтъ кр. радѣ школинной побоює добрыхъ педагогівъ

не будуть сидѣти такожь добре адміністратори, такъ довго не буде вѣтъ господарцї школинной ду і фонды школинні будуть зле адміністровані.

Пос. Грохольскій боронить такожь погребальную комісію і заповѣдає резолюцію взыману ного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

правительство, щобъ вѣтъ мысль §. 35 закона школинного власті повѣтовій були обовязаній давати рахунокъ окружнимъ потребній сумі до ведена рахунковъ. Отповѣдаючи на замѣти народника признає, що рада школинна має право

